

ressò *mont-rogenç*

SIMETRIES DE BARCELONA, NOU LLIBRE DEL MONT-ROGENÇ
ESTANISLAU ROCA I BLANCH

Redacció

22-07-2017

L'esmentat nou llibre descobreix la quantitat de simetria que amaga la ciutat de Barcelona (Edicions UB, 2017) i que s'acaba de publicar amb la coautoría de Miquel Àngel Cuevas-Diarte i Melisa Pesoa Marcilla.

L'esmentat llibre mostra la gran quantitat de simetria que conté la ciutat a tots els nivells -des de les illes de l'Eixample fins a edificis i elements a totes les escales urbanes- i la fa entenedora al gran públic.

El concepte de la simetria, que evoca l'ordre i la bellesa, aplicat a una ciutat com Barcelona, ofereix uns resultats tan sorprenents com els que es presenten en aquesta obra, que, concebuda per un cristal·lògraf i dos arquitectes, desenvolupa aspectes essencials. De fet, la simetria i la geometria euclidiana sovint han estat determinants en l'urbanisme i l'arquitectura de les ciutats i, per bé que no podem dir que Barcelona és una ciutat simètrica, sí que té molts espais on la simetria es pot considerar que forma part de la seva composició. Aquesta innovadora mirada a la ciutat i els seus elements permeten d'identificar-hi racons i detalls que sovint passen desapercibuts. El llibre mostra alguns exemples i deixa que el lector en descobreixi d'altres, anant d'allò global a allò particular. Per tal de fer-ho entenedor, els autors comencen amb un capítol sobre la simetria on intenten introduir els conceptes i els termes propis d'aquesta, que segurament no són habituals per a tothom, amb una descripció molt visual, amb poques paraules i amb l'ajut d'esquemes que fan entenedor allò que es vol mostrar. La primera part del llibre parla de l'organització de Barcelona al llarg del temps i de l'organització tan particular que va significar el Pla Cerdà. La segona descriu alguns conjunts monumentals on la simetria té un paper important i que en alguns casos van ser projectes transformadors de la ciutat, com els de les exposicions internacionals, l'Hospital de la Santa Creu i Sant Pau, l'Edifici Històric de la Universitat de Barcelona, els edificis escolars de la Mancomunitat de Catalunya o els mercats. I la tercera part i última es fixa en detalls de la ciutat on la simetria també té un paper rellevant: els fanals que ens il·luminen, els panots que trepitgem cada dia, les fonts que han evolucionat de disseny i de funció al llarg del temps.

Miquel Àngel Cuevas-Diarte és catedràtic emèrit de cristal·lografia i mineralogia de la Universitat de Barcelona. Especialista en polimorfisme i miscibilitat a l'estat sòlid, és autor de nombroses publicacions científiques, coautor de dues patents i ha publicat diversos llibres. El 1998 va rebre la menció especial del Premi Ciutat de Barcelona en investigació tecnològica.

Melisa Pesoa Marcilla és arquitecta per la Universitat Nacional de La Plata i doctora en Urbanisme per la Universitat Politècnica de Catalunya. Especialista tant en història i morfologia urbana com en paisatges culturals, és professora a l'Escola Tècnica Superior

d'Arquitectura de Barcelona. Ha publicat articles en revistes especialitzades i és editora de la revista QRU (Quaderns de Recerca en Urbanisme) i ID (*Identidades*). És l'organitzadora del Seminari Internacional d'Investigació en Urbanisme.

El nostre convilatà Estanislau Roca Blanch és catedràtic de la Universitat Politècnica de Catalunya i director del Departament d'Urbanisme i Ordenació del Territori de la mateixa universitat. Ha publicat una dotzena de llibres i un centenar d'articles o capítols de llibre. Ha estat convidat com a docent en una vintena d'universitats d'àmbit internacional i ha obtingut premis de prestigi com el Premi Lluís Domènech i Montaner de recerca; la Distinció a la Qualitat Docent Universitària Jaume Vicens Vives i la Medalla d'Honor Europa Nostra. Va ser guardonat en el Premi Nacional d'Urbanisme.

L'enhorabona, Tilau, una vegada més !!

